

BIOIRIDOCOSMOLOGIA

Exposició d'en Miquel Biarnés Ribes, Naturòpata i Dr. M.D. (M.A.), Vice-president de l'Associació QUALIVIDA

BIOIRIDOCOSMOLOGIA, acrònim que vol dir, **Bio** de creació de vida, **Irido** dels 4 estadis representats a l'iris com a registre de les patologies patides al cos humà, i **Cosmo** de la relació macrocosmos-microcosmos entre l'univers i l'home i a la vegada entre l'home i les seves cèl·lules. Es una teràpia que forma part de la **NATUROPATÍA**, que engloba totes les teràpies que no tenen components químics additius o artificials en els seus components.

Aquesta teràpia, explica com a la forma d'entendre el funcionament del nostre cos i com nodrir-se i així sostenir-se, fonamentada en 3 pilars bàsics de salut: ***les cèl·lules, el pH (potencial d'Hidrogen) de la sang i l'amígdala cerebral***

“Un proverbi Ayurveda diu: quan l'alimentació no es bona, la medicació no funciona, i quan l'alimentació es l'adequada, la medicina no es necessària”

a) Les cèl·lules son la part més petita del nostre cos, capaç de generar vida, es a dir, de créixer, reproduir-se i morir, formant la part vital de l'organisme i bàsicament es nodreixen de l'aigua i del oligoelements essencials que en resulten dels minerals. Si la qualitat de l'aigua no es l'adient, no deixa metabolitzar aquest minerals per haver-se oxidat i creant “clústers” que fan impossible el seu tractament per la cèl·lula. Un exemple el tenim amb els cartílags, els quals no son irrigats pels vasos sanguinis, sino que pel líquid sinovial a les articulacions, i aquest només els transporten les cèl·lules i amb l'ajut de l'exercici.

b) El pH de la sang, es considerat com a un important element d'equilibri de salut, aquest ha d'estar lleugerament alcalinitzat a 7,365 en una escala del 0 al 14 on entre 0 i 6 es acidificat i entre 7 i 14 alcalinitzat.

Tota malaltia degenerativa o de les considerades difícils de revertir, en general sempre té la causa en l'acidificació i que provoca patologies de disfunció física, entre elles reumatisme en primer lloc i després pot anar avançant cap als teixits i òrgans més dèbils.

c) L'amígdala cerebral, que es de la grandària d'una ametlla i es la governanta del nostre cos, donant i administrant les ordres internes dels sistemes nerviosos principals, el Vago i els sistemes Simpàtic i Parasimpàtic; el nervi Vago, també denominat pneumogàstric té connotacions viscerals sensibles molt especials; el sistema Simpàtic és del que en som conscients de la seva actuació, si jo li ordeno al peu que faci una passa, em fa cas i actua tota la funció corpòria de nervis, múscul i tendons, mentre que al sistema Parasimpàtic no li cal dir-li res, funciona en automàtic (per exemple: no li donem ordres als pulmons de que respirin, ni al cor de que bategui, ni al sistema digestiu que es posi en marxa o es pari, ni als ronyons que filtrin els líquids).

L'amígdala cerebral regula els estats emocionals, la depressió, les pors, la parla i els plaers, per tant, molta part essencial de la nostra vida.

I ara be la pregunta: i com la alimentem i la tractem...? A base d'ignorar-la, la major part de vegades.

Hi ha una frase molt reial d'en Carl Gustav Jung que diu: **“la malaltia és l'esforç de la naturalesa per guarir el cos”**, que vol suggerir que la malaltia es comporta com a un termòstat que avisa, i com es lògic, si no sabem com funciona un òrgan del nostre cos, hem d'estar a les decisions d'altres especialistes, metges o terapeutes per a reparar-lo.

Existeix una interpretació incorrecta al cercar solucions, i es que quan es va al metge o terapeuta, pensem que te l'obligació de guarir-nos o curar-nos, i ell te l'obligació de tractar-nos i recomanar-nos i nosaltres de curar-nos. Totes les accions de la nostra vida tenen un element en comú, en quan se sap la solució, tot es molt fàcil.

L'equilibri entre salut i malaltia es pot definir com un estat PSICONEUROIMMUNOENDROCRINOLÒGIC (PNIE), a on només separant parts del acrònim s'entendrà: **Psico** de la part psíquica, **Neuro** de neurones, **Immuno** de immunologia, i **Lògic** de la teràpia, la guia, la ciència... Les malalties tenen un *rerefons emocional*, a on cada òrgan respon a un sentiment o que diferents emocions corresponen a diferents òrgans del nostre cos. Som una unitat composta per quatre realitats inseparables: Orgànica, Cerebral, Psíquica i Energètica i on es contempla més és en les al·lèrgies o intoleràncies alimentàries. Només cadascú pot saber que és el que li convé... “això no em cau bé o no m'agrada i només de menjar-ho, ja tenim una protuberància al llavi, una pansa (herpes zòster)”, efecte-cause de caràcter emocional.

Cal relacionar el caràcter de la persona per adequar la seva alimentació, que de ser nerviosa (elèctrica) li convé compensar-ho amb aliments “electromagnètics”, que son aquells que son produïts a més d'un metre d'alçada, en general la fruita, mentre que si la persona es més assossegada li convé menjar els que son produïts entre davall terra i mig metre d'alçada, en general les verdures, cereals i tubèrculs. I també és molt important saber que tenim a l'abast nostre moltes herbes que poden actuar com a remeis naturals i de forma gratuïta, només cal recollir-los i saber guardar-los i com aplicar-los: un exemple es el romer, que té moltes qualitats per la salut utilitzant les dosis adequades a cada afectació, però que cal tenir en compte que dosis internes elevades poden resultar tòxiques (diuen que del romer se'n pot escriure un llibre sencer. Per mantenir en equilibri la salut cal saber-se aconsellar primer que res, difícilment una persona que fumi pot donar consells de salut i molt menys cardiovasculars, cerebrovasculars, digestius i respiratoris..., i la resta es coherència, si es pogués veure un mateix els desequilibris funcionals en forma de radiografia, quasi segur que tindria més de 10 disfuncions o patologies o indicis de malaltia, davant de las que no fa res, esperant la

píndola miraculosa que no existeix.

Una recomanació molt més eficient que la píndola, es la **clorofil·la**. Recordem que és la sang de les plantes, la “saba”, i que conté la seva energia, doncs, aquesta al cos humà li comporta un efecte similar, és el més semblant al plasma humà, plena de la mineralització vital imprescindible per a donar-li al cos els “enèsims” aliments.

Cal recordar que tots els refinats (sucre, sal, farines), que els solen presentar en forma blanca per haver-los hi capturat totes les seves propietats essencials, son els més inadequats per al cos i lo més greu, creen addicció. (ara fins i tot posen sucre al tabac per a crear més addicció). Hi han aliments del territori poc utilitzats com elements recuperadors de la salut, com poden ésser els cítrics i els bulbs, tal com el professor Capo, anomena en la trofoteràpia **“amb llimona, ceba i all, metges al carall”**; amb aquestes tres es poden tractar i recuperar més de dos mil afectacions de les 33.000 que hi han catalogades. Altres fruites com el préssec, les cireres, la síndria, el raïm i les figues també tenen nombroses indicacions i cal destacar la magrana, capaç de recuperar amb molt alt percentatge la sinusitis.

La **SALUT ABSOLUTA** no existeix, per tant per a mantenir una salut òptima i equilibrada, és necessari estimular als sistemes que més ho necessiten.

Contacte:

e-correu: miqribes3@gmail.com

web: <http://miquelbiarnes.jimdo.com>